

Szegedi Ítéltábla
Bf.III.355/2020/41.

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2021. október 26. napján megtartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta és 2021. november 2. napján kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A költségvetési csalás büntette és más bűncselekmények miatt *vádlott1 és társai* ellen indított büntetőügyben a Gyulai Törvényszék 2019. december 19. napján kihirdetett 2.B.160/2018/144. számú ítéletének vádlott2 II. rendű, vádlott3 III. rendű, vádlott4 IV. rendű, vádlott5 V. rendű, vádlott6 VI. rendű és vádlott7 VII. rendű vádlottakra vonatkozó részét *megváltoztatja* az alábbiak szerint:

vádlott2 II. rendű vádlott költségvetést károsító bűncselekményét társtettesként elkövetett költségvetési csalás büntette kísérletének [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 1. és 3. fordulat, (5) bekezdés a) pont] *minősíti*.

A II. rendű vádlott bűnösségének megállapítását a társtettesként elkövetett pénzmosás büntetében *mellőzi*.

A kiszabott szabadságvesztés tartamát 2 (kettő) évre, a pénzbüntetés napi tételeinek számát 250 (kettőszázötven) napi tételre, a gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltás és a közügyektől eltiltás tartamát egyezően 3 (három) évre *enyhíti*.

A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 5.000,- (ötezer) forintban állapítja meg.

Az így kiszabott összesen 1.250.000,- (egymillió-kettőszázötvenezer) forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

vádlott3 III. rendű vádlott közbizalom elleni bűncselekményét társtettesként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségének *minősíti*.

A III. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 1 (egy) év 6 (hat) hónapra, a pénzbüntetés napi tételeinek számát 200 (kettőszáz) napi tételre *enyhíti*.

A szabadságvesztés végrehajtását 3 (három) év próbaidőre *felfüggeszti*.

A kiszabott szabadságvesztést végrehajtása esetén börtönben kell végrehajtani.

A közügyektől eltiltás kiszabását *mellőzi*.

A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 2.500,- (kettőezeröttszáz) forintban állapítja meg.

Az így kiszabott összesen 500.000,- (ötszázezer) forint pénzbüntetést a III. rendű vádlottal szemben kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

A III. rendű vádlott a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén legkorábban a 2/3 rész kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

vádlott4 IV. rendű vádlott bűnösségének megállapítását a pénzmosás büntetében *mellőzi*.

A IV. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 2 (kettő) évre *enyhíti*.

A szabadságvesztés végrehajtását 4 (négy) év próbaidőre *felfüggeszti*.

A kiszabott szabadságvesztést végrehajtása esetén börtönben kell végrehajtani.

A közügyektől eltiltás kiszabását *mellőzi*.

A IV. rendű vádlott a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén legkorábban a 2/3 rész kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A IV. rendű vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe annak végrehajtása esetén kell beszámítani.

A más ügyben előzetes fogvatartásban volt, jelenleg szabadságvesztés büntetését töltő vádlott5 V. rendű vádlott bűnösségének megállapítását a pénzmosás büntettségében *mellőzi*.

Az V. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 2 (kettő) évre *enyhíti*.

A V. rendű vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámítására vonatkozó rendelkezést *mellőzi*.

A 2016. október 25. napjától lakhelyelhagyási tilalom alatt állt vádlott6 VI. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 3 (három) évre *súlyosítja*.

A VI. rendű vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést meg nem fizetése esetén börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

A 2016. augusztus 2. napjától lakhelyelhagyási tilalom alatt állt vádlott7 VII. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 3 (három) évre *súlyosítja*.

A VII. rendű vádlottal szemben a pénzbüntetés kiszabását *mellőzi*.

Az cég 1 cím1 szemben a számú digitális nyomdagép és tartozékai erejéig elrendelt vagyonek Kobzást *mellőzi*.

Az cég1... Kft.-vel szemben 164.800.000,- (egyszázhatvannégy millió-nyolcszázezer) forintba vagyonek Kobzást *rendel el*.

Az Rkv.81/2016. számon lefoglalt számú (helyesen: 5500) digitális nyomdagép és tartozékai lefoglalását *megszünteti*, azokat az cég1... Kft. részére *kiadni rendeli* azzal, hogy a kiadandó dolgot a vagyonek Kobzás biztosítására *visszatartja*.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja azzal, hogy vádlott3 III. rendű, vádlott5 V. rendű, vádlott6 VI. rendű és vádlott7 VII. rendű vádlottak terhére megállapított költségvetést károsító bűncselekmények jogszabályi alapja helyesen: Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 1. fordulat, (5) bekezdés b) pont 1. fordulat,

vádlott4 IV. rendű vádlott esetében ugyanezen bűncselekmény jogszabályi alapja helyesen: Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 1. és 3. fordulat, (5) bekezdés a) pont,

vádlott2 II. rendű, vádlott5 V. rendű, vádlott 6 neve és vádlott7 VII. rendű vádlottak a velük szemben kiszabott szabadságvesztésből legkorábban a 2/3 rész kitöltését követő napon bocsáthatóak feltételes szabadságra és azzal, hogy

az elsőfokú bíróság az ítéletét 2019. december 19. napján hirdette ki.

A vádlottak telefonos elérhetőségére vonatkozó adatokat *mellőzi*.

Megállapítja, hogy vádlott2 II. rendű vádlott anyja neve: vezetéknév keresztnév keresztnév és vádlott7 VII. rendű vádlott tényleges tartózkodási helye: bv. intézet

A fellebbezési eljárás során felmerült 46.300,- (negyvenhatezer-háromszáz) forint büntügyi költséget az állam viseli.

Az ítélettel szemben fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] A Gyulai Törvényszék fenti számú ítéletével vádlott2 II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki részben társtettesként elkövetett költségvetési csalás büntettségének kísérletében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont], társtettesként elkövetett

pénzmosás büntetében [Btk. 399. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont, (4) bekezdés b) pont] és 2 rb. folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségében [Btk. 345. §]. Ezért a II. rendű vádlottat halmazati büntetésül 4 év szabadságvesztésre, 500 napi tétel pénzbüntetésre, 5 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 10.000,- forintban állapította meg és rendelkezett az így kiszabott 5.000.000,- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Megállapította, hogy a II. rendű vádlott a szabadságvesztés büntetés legalább 2/3 részének a kitöltését követő nap után bocsátható feltételes szabadságra.

[2] vádlott3 III. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont] és bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségében [Btk. 345. §]. Ezért a III. rendű vádlottat halmazati büntetésül 3 év szabadságvesztésre, 300 napi tétel pénzbüntetésre, 4 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 5.000,- forintban állapította meg és rendelkezett az így kiszabott, mindösszesen 1.500.000,- forint pénzbüntetés meg nem fizetésének esetére annak fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Megállapította, hogy a III. rendű vádlott a szabadságvesztés büntetés legalább 2/3 részének a kitöltését követő nap után bocsátható feltételes szabadságra.

[3] A 2016. április 20-22. napja között bűnügyi őrizetben, 2016. április 22. és 2016. október 20. napja között előzetes letartóztatásban, 2016. november 14. és 2017. április 4. napja között lakhelyelhagyási tilalom alatt álló, 2019. november 21-22. napja között őrizetben volt vádlott4 IV. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetének kísérletében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont], pénzmosás büntetében [Btk. 399. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont, (4) bekezdés b) pont] és 2 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségében [Btk. 345. §]. Ezért a IV. rendű vádlottat halmazati büntetésül 3 év szabadságvesztésre, 4 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani. Megállapította, hogy a IV. rendű vádlott a szabadságvesztés büntetés legalább 2/3 részének a kitöltését követő nap után bocsátható feltételes szabadságra. A kiszabott szabadságvesztésbe beszámította a IV. rendű vádlott által 2016. április 20-22. napja között bűnügyi őrizetben, 2016. április 22. és október 20. napja között előzetes letartóztatásban, valamint 2019. november 21. és 22. napja között őrizetben töltött időt.

[4] A 2016. február 16-19. napja között bűnügyi őrizetben, 2016. február 19. és június 16. napja között előzetes letartóztatásban, 2016. június 16. és december 7. napja között lakhelyelhagyási tilalom alatt álló vádlott5 V. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont], pénzmosás büntetében [Btk. 399. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont, (4) bekezdés b) pont] és bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségében [Btk. 345. §]. Ezért az V. rendű vádlottat halmazati büntetésül 2 év 6 hónap szabadságvesztésre, 3 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani. Megállapította, hogy az V. rendű vádlott a szabadságvesztés legalább 2/3 részének a kitöltését követő nap után bocsátható feltételes szabadságra. Az V. rendű vádlott által 2016. február 16-19. napja között bűnügyi őrizetben, 2016. február 19. és június

16. napja között előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámította.

[5] A 2016. november 14. és 2017. február 14. napja között lakhelyelhagyási tilalom alatt álló, azt követően szabadlábon lévő vádlott6 VI. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont] és bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségében [Btk. 345. §]. Ezért a VI. rendű vádlottat halmazati büntetésül 2 év 6 hónap szabadságvesztésre, 200 napi tétel pénzbüntetésre és mellékbüntetésül 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 5.000,- forintban állapította meg és akként rendelkezett, hogy az így kiszabott, összesen 1.000.000,- forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Megállapította, hogy a VI. rendű vádlott a szabadságvesztés büntetés legalább 2/3 részének a kitöltését követő nap után bocsátható feltételes szabadságra.

[6] A 2016. július 25-28. napja között bűnügyi őrizetben, 2016. augusztus 9. és 2017. január 31. napja között lakhelyelhagyási tilalom alatt álló, azt követően szabadlábon lévő vádlott7 VII. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont] és bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségében [Btk. 345. §]. Ezért a VII. rendű vádlottat halmazati büntetésül 2 év 6 hónap szabadságvesztésre, 200 napi tétel pénzbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 5.000,- forintban állapította meg és akként rendelkezett, hogy a mindösszesen kiszabott 1.000.000,- forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Megállapította, hogy a VII. rendű vádlott a szabadságvesztés büntetés legalább 2/3 részének a kitöltését követő nap után bocsátható feltételes szabadságra. A VII. rendű vádlott által 2016. július 25-28. napja között bűnügyi őrizetben töltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámította.

[7] Az cég 1. szemben a számú digitális nyomdagép és tartozékai erejéig vagyonekobzást rendelt el. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és kötelezte vádlott2 II. rendű, vádlott3 III. rendű, vádlott4 IV. rendű, vádlott5 V. rendű, vádlott6 VI. rendű és vádlott7 VII. rendű vádlottakat egyetemlegesen 704.010,- forint, a III. rendű vádlottat 59.097,- forint, a IV. rendű vádlottat 99.000,- forint bűnügyi költség viselésére.

[8] Az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetését követően vádlott1 I. rendű vádlott 2020. augusztus 21. napján elhalálozott, ezért a Szegedi Ítéltábla 2020. november 9. napján jogerős Bf.III.355/2020/11. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét az I. rendű vádlott vonatkozásában hatályon kívül helyezte és vele szemben az eljárást megszüntette.

[9] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen ellenérdekű fellebbezések bejelentésére került sor:

- az ügyészség vádlott2 II. rendű vádlott terhére eltérő minősítés miatt, a II. rendű vádlott részben társtettesként elkövetett költségvetési csalás büntette kísérleteként [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont] értékelt cselekményének részben társtettesként elkövetett költségvetési csalás büntette kísérleteként [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés a) pont] szerinti minősítése,

- valamint valamennyi vádlott terhére súlyosítás, a kiszabott büntetések és mellékbüntetések súlyosítása érdekében.

- vádlott2 II. rendű vádlott védője elsődlegesen a II. rendű vádlott felmentése, másodlagosan a vele szemben kiszabott büntetés enyhítése érdekében.

- vádlott3 III. rendű vádlott elsődlegesen felmentésért, másodlagosan a vele szemben kiszabott büntetés enyhítéséért.
- A III. rendű vádlott védője elsődlegesen védence felmentéséért, másodlagosan téves minősítés, harmadlagosan a kiszabott büntetés enyhítése végett.
- vádlott4 IV. rendű vádlott védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan a védencével szemben kiszabott büntetés enyhítéséért.
- vádlott5 V. rendű vádlott védője elsődlegesen bizonyítottság hiánya okán történő felmentés, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése végett.
- vádlott6 VI. rendű vádlott elsődlegesen felmentéséért, másodlagosan a vele szemben kiszabott büntetés enyhítéséért, harmadlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése érdekében.
- A VI. rendű vádlott védője elsődlegesen bűncselekmény hiánya, másodlagosan bizonyítottság hiánya okából történő felmentés, harmadlagosan a kiszabott büntetés enyhítése végett.
- vádlott7 VII. rendű vádlott elsődlegesen bűncselekmény hiányában, másodlagosan bizonyítottság hiányában történő felmentése érdekében.
- A VII. rendű vádlott védője elsődlegesen a törvényszék ítéletének hatályon kívül helyezése végett, másodlagosan eltérő tényállás mellett a VII. rendű vádlott felmentése, illetőleg eltérő minősítés miatt, harmadlagosan a védencével szemben kiszabott joghátrányok enyhítése végett.

[10] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.83/2020/5. számú átiratában az ügyészség fellebbezését, annak indokolásával egyezően azzal a módosítással tartotta fenn, hogy azt az ítéltábla a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján bejelentettnek, valamennyi vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés és közügyektől eltiltás súlyosítására irányulónak tekintse azzal, hogy az ügyészség fellebbezése vádlott2 II. rendű vádlott vonatkozásában az eltérő minősítés tekintetében nem a II. rendű vádlott terhére szóló, valamint a fellebbezés indokolásában vádlott4 IV. rendű, vádlott5 V. rendű és vádlott7 VII. rendű vádlottak vonatkozásában a büntetés kiszabása során a költségvetést károsító bűncselekmény elkövetésében a bűnsegédként történő részvételt, mint társas elkövetési formának a súlyosító körülményként való értékelésével kapcsolatban kifejtettek, továbbá a vádlottak vonatkozásában a közügyektől eltiltás tartamára, mint a kiszabott szabadságvesztés tartamához igazodóra vonatkozó okfejtést mellőzte.

[11] A fellebbviteli főügyészség a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. A bejelentett fellebbezések irányára tekintettel indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes körűen bírálja felül. Indítványozta az elsőfokú bíróság ítéleti tényállásának több ponton történő kiegészítését, helyesbítését, azzal hogy az elsőfokú bíróság a tényállás felderítésére vonatkozó kötelezettségének egyébként eleget tett, a bizonyítékokat egyenként és összességében is értékelte és mindez alapján az ügyiratok tartalmával összhangban álló tényállást állapított meg. E tényállásból helytállóan következtetett a vádlottak bűnösségére, így a felmentés és a cselekmények eltérő minősítését célzó védelmi fellebbezések álláspontja szerint kizárólag a bizonyítékok mérlegelését támadják, amelyre törvényes lehetőség nincs. Észrevételezte, hogy az elsőfokú ítélet jogi indokolásába tartozó keretjogszabályokra történő hivatkozás hiányos, így annak kiegészítésére tett indítványt.

[12] A cselekmények minősítése körében kifejtett érvei szerint, az elsőfokú bíróság túlnyomó részt a törvénynek megfelelően minősítette a vádlottak terhére rótt bűncselekményeket. Ugyanakkor a költségvetési csalás büntetnének megnevezése kapcsán

elmulasztotta felhívni a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pontjának egyes fordulatait, így vádlott1 I. rendű és vádlott3 III. rendű vádlott esetében az 1., vádlott4 IV. rendű, vádlott5 V. rendű, vádlott6 VI. rendű és vádlott7 VII. rendű vádlottak vonatkozásában a 3. fordulót, vádlott2 II. rendű vádlott esetében az 1. és 3. fordulót. E körben hivatkozott a Kúria 61. számú BK véleményének 3/a. pontjában foglaltakra, miszerint az elkövetési magatartás azonos büntetési tétellel fenyegetett alakzataira a fordulat megfelelő megjelölésével utalni kell.

[13] Álláspontja szerint helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy vádlott1 I. rendű, vádlott2 II. rendű és vádlott3 III. rendű vádlottak a költségvetést károsító bűncselekményeket bünszövetségben valósították meg, továbbá, hogy a költségvetést károsító bűncselekmények kapcsán vádlott4 IV. rendű, vádlott5 V. rendű, vádlott6 VI. rendű és vádlott7 VII. rendű vádlottak szándékosan segítséget nyújtottak az I., II. és III. rendű vádlottaknak e bűncselekmények elkövetéséhez, a bűnszegedi magatartás törvényi megjelölése azonban az elsőfokú ítéletben elmaradt.

[14] Indítványozta a pénzmosás büntetteként értékelt cselekmény tekintetében a jogi indokolás kiegészítését, az irányadó bírói gyakorlatra történő hivatkozással. Észrevételezte, hogy az elsőfokú bíróság vádlott2 II. rendű, vádlott4 IV. rendű és vádlott5 V. rendű vádlottak vonatkozásában a pénzmosás büntetének megnevezése kapcsán szintén elmulasztotta felhívni a Btk. 399. § (1) bekezdés a) pontjának 3. fordulót.

[15] A büntetés kiszabása kapcsán enyhítő körülményként indítványozta értékelni vádlott4 IV. rendű vádlott vonatkozásában (a költségvetést károsító bűncselekmény tekintetében), hogy azt bűnszegédként követte el. Álláspontja szerint ugyanakkor tévesen értékelte enyhítő körülményként a törvényszék vádlott2 II. rendű, vádlott3 III. rendű, vádlott4 IV. rendű és vádlott5 V. rendű vádlottak büntetlen előéletét, miután a hivatkozott vádlottak terhére rótt bűncselekmények elkövetésekor hatályban volt 2006. évi IV. törvény 23. § (1) bekezdésében és a Ptk. 3:22. § (4) bekezdésében foglaltak szerint, a büntetlen előélet az ügyvezetői tisztség betöltésének feltételét képezte. Ezért indítványozta ennek az enyhítő körülményként történő értékelése mellőzését.

[16] Véleménye szerint a büntetés kiszabása során a törvényszék a vádlottak javára indokolatlanul jelentősen tért el a szabadságvesztés irányadó középértékétől, amely vádlott2 II. rendű, vádlott4 IV. rendű és vádlott5 V. rendű vádlott vonatkozásában 10 év, vádlott3 III. rendű, vádlott6 VI. rendű és vádlott7 VII. rendű vádlott vonatkozásában pedig 8 év. Ezért az elsőfokú bíróság a vádlottak vonatkozásában aránytalanul enyhe büntetést szabott ki és annak indokaival is adós maradt, hogy az irányadó büntetési tételkeret alsó határa alatti szabadságvesztés kiszabására mely indokok, körülmények szolgáltak alapul. Az ügyészség álláspontja szerint, az enyhítő szakasz alkalmazására csak kivételes esetben kerülhet sor, a bűnszegedi körülményeket az elsőfokú bíróság nem a tényleges súlyuknak megfelelően értékelte. Megítélése szerint a vádlottak esetében a bűnszegedi körülmények között nincsenek túlsúlyban az enyhítő körülmények, a súlyosító körülmények között pedig különös nyomatéka van esetükben a bűnhalmazatnak, a IV. rendű vádlott esetében a bűncselekmény kétszeres minősülésének és valamennyi vádlott vonatkozásában a bűncselekmények kitartó, hosszabb időn át történő elkövetésének, valamint a hamis magánokirattal visszaélés esetében a folytatóságoságnak. Az időmúlás emellett a bűncselekmények konkrét tárgyi súlyára és magas büntetési tételére tekintettel is csak kisebb súllyal vehető figyelembe. A közügyektől eltiltás tekintetében arra hivatkozott, hogy törvényesen került sor a vádlottak esetében annak kiszabására, tartama azonban egyikük esetében sem tekinthető arányosnak. A büntetési célok megfelelő kifejezésre juttatása érdekében ezért az ügyészi álláspont szerint a II., III., IV., V., VI. és VII. rendű vádlottak esetében legalább az irányadó büntetési tétel alsó határát elérő

tartamú szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamának a vádlottak terhére rótt bűncselekmények súlyát és jellegét fokozottabban kifejező mértékben történő kiszabása indokolt.

[17] A főügyészség szerint helye van a számú típusú digitális nyomdagép vonatkozásában a vagyoneklobzásnak, e tekintetben azonban pótlólag felhívni indítványozta a Btk. 74. § (2) bekezdését.

[18] Összeségében indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, vádlott2 II. rendű vádlott költségvetést károsító bűncselekményét részben társtettesként elkövetett költségvetési csalás büntette kísérleteként [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés a) pont] minősíteni, a II. rendű, vádlott3 III. rendű, vádlott4 IV. rendű, vádlott5 V. rendű, vádlott6 VI. rendű és vádlott 7 neve vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamának súlyosítását. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt azzal, hogy mind a költségvetést károsító bűncselekmények, mind a pénzmosás tekintetében indítványozta az elkövetési magatartást meghatározó fordulatok feltüntetését.

[19] vádlott2 II. rendű vádlott vezető védője írásban indokolt fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését indítványozta a Be. 604. § (1) bekezdés c) pont cb) pontja és a 609. § (2) bekezdés d) pontja alapján. Másodlagosan eltérő tényállás megállapítását, a II. rendű vádlott felmentését, harmadsorban a kiszabott büntetés enyhítését kérte.

[20] A fellebbezés indokai szerint, a nyomógép neve tekintetében az ítélet felderítetlen. A gép típusa és értéke vonatkozásában az elsőfokú bíróság egyrészt törvénysértően használta fel szaktanácsadó neve szaktanácsadó véleményét, továbbá nem indokolta meg, hogy szakértő1 szakértő véleményét miért nem fogadta el. Kifogásolta, hogy bizonyítási indítványai azért kerültek elutasításra, mert az ügy bírósági szakasza több mint 1 éve már folyamatban volt, így az eljárás túlzott elhúzódását eredményezte volna az indítványban foglaltak teljesítése.

[21] Részletezte tanú2, tanú3 Károly tanúk, vádlott2 II. rendű vádlott vallomását a nyomdagépre vonatkozóan és kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság az ellentmondásos bizonyítékok ellenére nem folytatott le bizonyítást a gép típusának pontos meghatározása érdekében, valamint e körben indokolása is hiányos.

[22] Sérelmezte azt az ítéleti ténymegállapítást, miszerint vádlott2 II. rendű vádlott 223.841.827,- forint kiutalását kérte az előleg elszámolása során az 1. számú kifizetési kérelemben.

[23] A cég2 befogadott számlák tekintetében hiányolta a bizonyítást arra vonatkozóan, hogy a cég 2 a kiállított számlák áfa tartalmát akként kívánta csökkenteni, hogy az cég3 fiktív számlákat fogadott be. A vádiratban foglaltakkal egyező tényállást állapított meg ugyanis e körben az elsőfokú bíróság, annak bizonyítása azonban a nyomozás során sem történt meg, hogy az cég3 befogadott számlák fiktívek voltak-e.

[24] A költségvetési csalás törvényi tényállása elemzése kapcsán arra az álláspontra helyezkedett, hogy nem tisztázott a megtévesztő magatartás mibenléte, a közvetlen tettes személye, hiszen a könyvelő volt az, aki benyújtotta a bevallást, így a vádlott csak közvetett tettese lehetett a bűncselekménynek.

[25] Sérelmezte, hogy nem bizonyított a bünszövetség fennállása, illetve nem is álltak fenn a bünszövetség törvényi feltételei, ennek ellenére azt az elsőfokú bíróság minősítő körülményként megállapította.

[26] Rámutatott, hogy a vádbeli számlák áfa tartalma nem került visszaigénylésre, így azt kellett volna vizsgálnia a bíróságnak, hogy a költségvetést érte-e vagyoni hátrány.

[27] Hivatkozott a védelem a dátumilag utolsó 4 db számla tekintetében az önrevízióra, továbbá az adóhatósági határozatban foglaltakra, mely szerint az adóvizsgálat nem állapított meg sem adóhiányt, sem adókülönbözetet. E körben is azt véleményezte, hogy a tényállás felderítetlen, így megalapozatlan az ítélet.

[28] Hivatkozott a jelentős időmúlásra, a tisztességes eljárás követelményét sértő pertartamra, az ésszerű határidőben lefolytatott eljárás elvének sérelmére, amely körülményeknek a büntetés kiszabása körében is értékelést kell nyerniük. vádlott2 II. rendű vádlott személyi körülményeire tekintettel a kiszabott büntetés enyhítését, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását és a vádlott előzetes mentesítésben történő részesítését indítványozta.

[29] vádlott2 II. rendű vádlott másik meghatalmazott védője a fellebbezési nyilvános ülésen előadott perbeszédében fenntartotta a vezető védő által, a fellebbezés írásbeli indokolásában kifejtetteket. Ezen túlmenően kifogásolta az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének elmulasztását, azt, hogy az ítélet a vádirat szövegét vette át egy az egyben és azt, hogy az elsőfokú bíróság meg sem kísérelte a vádlottakat mentő körülményeket feltárni. Részletesen megjelölte a vádirat és az elsőfokú ítélet álláspontja szerinti pontatlanságait, tévedéseit.

[30] Beadványában időrendi sorrendben „összeállította” a történeti tényállást, melyből véleménye szerint megállapítható, hogy vádlott2 II. rendű vádlott egy megörökölt helyzetet kapott kézhez és nem irányította a dolgokat, hiszen a hitelszerződés és a vállalkozási szerződés eredetileg vádlott1 I. rendű és vádlott3 III. rendű vádlottak által már meghatározott tartalommal kerültek írásba foglalásra, így azokba érdemben a II. rendű vádlottnak beleszólása már nem volt.

[31] Sérelmezte, hogy elmaradt annak a megállapítása az ítélet tényállásában, hogy a cselekmények értelmi szerzője keresztnév vezetéknev volt, aki a háttérben irányította és szervezte az embereket.

[32] A cselekmények jogi minősítése körében meglátása szerint a költségvetési csalás esetében a bűncselekmény bár befejezett, de vizsgálni kellene, hogy vádlott2 II. rendű vádlottnak a szándéka mire terjedt ki. A kísérleti szak előtérbe kerülésének véleménye szerint csak az az indoka, hogy a magasabb büntetési tétel kategóriába lehessen beminősíteni a cselekményt. Befejezett alakzat esetén ugyanis a helyes minősítés a Btk. 396. § (4) bekezdés a) pontja lenne, hiszen az elkövetési érték 164.800.000,- forint, de a II. rendű vádlottnak nem volt szerepe abban, hogy ez az összeg kifizetésre került. Az áfa tekintetében sem állapítható meg védenca bűnössége, mert az áfát a II. rendű vádlott nem igényelte vissza és arról sem volt tudomása, hogy a számlák valótlán gazdasági eseményeket fednek le.

[33] Kifogásolta e cselekmény tekintetében a hiányosan lefolytatott bizonyítási eljárást, a bizonyítási indítványok elutasítását, melynek következtében véleménye szerint az ítélet megalapozatlan.

[34] Hivatkozott arra is, hogy az cég1... Kft. a 2014. november 3. napján a cég 2. Kft-től befogadott 5 db számla vonatkozásában – amikor tudomást szerzett a cég 2. likviditási problémáiról – intézkedett ezen számlák adóbevallásból történő kivételéről, így 2015. február 10. napján korrigálta adóbevallását. Ennek alátámasztására becsatolta az 1645A számú, az önrevízióról készült áfa bevallási nyomtatványt, melyet az adóhatóság elutasított.

[35] Összességében, a védelem álláspontja szerint vádlott2 II. rendű vádlott sem a támogatás összegére, sem az áfa összegére nem kísérelt meg semmilyen bűncselekményt elkövetni, ezért védencének a költségvetési csalás vádja alóli felmentését kérte.

[36] A pénzmosás bűncselekménye tekintetében a védelem szerint téves az ítéleti tényállás, mert az cég1... Kft. szabályos pályázat keretein belül nyerte el a pályázati összeget, ebből kifolyólag a pénzmosás törvényi tényállásának első eleme hiányzik. Ezen túlmenően vádlott2 II. rendű vádlottnak nem volt tudomása arról, hogy a cég 2... kifizetett pályázati támogatási összeg első részletét „tovább görgetik” az ügyben szereplő felek, majd ezen részletet fizetik vissza az cég 1-nek Kimunkálta, hogy a pénz tovább utalása során a cég5 és a cég4 mekkora összegeket „tüntetett el”.

[37] A hamis magánokirat felhasználása tekintetében arra hivatkozott, hogy a projektfinanszírozási szerződés csak proforma szerződés volt, ténylegesen az időközben megváltozott cégnevet és a megváltozott ügyvezető nevét aktualizálták benne. A vállalkozási szerződés aláírásakor vádlott2 II. rendű vádlott nem volt tisztában annak valótlan tartalmával, hiszen ekkor még csak 1 hónapja volt az cég1... Kft. ügyvezetője, a tényleges ügymenettel nem volt tisztában, az iratot csak vádlott1 kérésére írta alá.

[38] Az 1. számú fizetési kérelem tekintetében részletezte és indokolta miért téves az elsőfokú bíróság álláspontja a 223.800.000,- forint lehívásával kapcsolatosan.

[39] A számú-as nyomdagép kapcsán hivatkozott a gépbeszerzés lépéseire, ennek jogi előzményeire, mely időszak alatt vádlott2 II. rendű vádlott még nem volt ügyvezető. A II. rendű vádlott csak a korábbi megállapodások alapján kötötte meg 2014. május 7. napján a vállalkozási szerződést keresztnév vezetéknev többségi tulajdonos kérésére. A gép leszállításra került, de típusa, értéke és beszerzésének forrása a bizonyítási eljárás során nem került felderítésre. Az elsőfokú bíróság e körben nem hallgatta ki a II. rendű vádlottat, aki pedig jelezte, hogy a bizonyítékok beszerzését követően vallomást kíván tenni a gép beszerzésével kapcsolatban. A védelem hivatkozott arra, hogy a gép beszerzésével keresztnév vezetéknev többségi tulajdonos foglalkozott.

[40] A fentiekben túlmenően felhívta a másodfokú bíróság figyelmét a cég6 kapcsolatos nyomozást megszüntető határozatra, valamint a céggel kapcsolatos adóvizsgálatokra, melyek eredményeképp a nyomozás lezárult. Utalt arra, hogy vádlott2 II. rendű vádlott abban az ügyben gyanúsítottként nem is szerepelt, holott a nyomozás során felmerült annak a gyanúja, hogy jelen eljárás tárgyát képező elkövetési magatartáshoz hasonlóan az elnyert pályázathoz fiktív kölcsönszerződést használtak fel. Hivatkozott még a Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.K.27.398/2015/36. számú ítéletében foglaltakra, melyben a bíróság a NAV eljárását kifogásolta, a valótlan számlák vizsgálata körében.

[41] Jelen ügyben a védelem szerint hasonló a szituáció vádlott2 II. rendű vádlottnak nem volt tudomása a számlázási láncról, az alvállalkozók szerepéről és arról, hogy adókiadásban venne részt. A gép beszerzése megvalósult, leszállításra került, az cég1... Kft. kifizette a cég 2. Trans Kft. által kibocsátott számlák bruttó értékét, így az adólevonási jogot nem lehet megtagadni pusztán azon az alapon, hogy az értékesítési láncolat egyik adóalanya csalárd módon járt el.

[42] Összességében indítványozta, hogy a másodfokú bíróság elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 604. § (1) bekezdés c) pont cb) alpontja és 609. § (2) bekezdés d) pontja alapján helyezze hatályon kívül és az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárás lefolytatására. Másodlagosan, hogy az ítéletet változtassa meg, a vádlottat az ellene emelt

vádak alól mentse fel. Harmadsorban a kiszabott büntetést jelentősen enyhítse, a vádlott büntetlen előéletére, a bíróságokkal együttműködő magatartására és az eljárás elhúzódására tekintettel.

[43] vádlott3 III. rendű vádlott védője írásban indokolt fellebbezésében és a fellebbezési nyilvános ülésen elsődlegesen a Be. 566. § (1) bekezdés b) pontja alapján a vádlott felmentését, másodlagosan – bűnösség esetén – a bünszövetség mellőzése, a minősítés megváltoztatása mellett kérte nagy nyomatékkel értékelni védenca kóros elmeállapotát, egyéb betegségeit, az 58 éves vádlott büntetlen előéletét és a jelentős időmúlást. Erre figyelemmel a kiszabott büntetés enyhítését, a vádlottal szemben felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását indítványozta. Harmadsorban indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését.

[44] A védő részletesen kifejtette azon álláspontját, mely szerint az elsőfokú bíróság a tényállást hiányosan állapította meg, az részben felderítetlen, valamint a megállapított tényekből további tényre az elsőfokú bíróság helytelenül következtetett és indokolási kötelezettségének sem tett kellően eleget. A rendelkezésre álló bizonyítékok véleménye szerint nem alkalmasak arra, hogy védenca bűnössége kétséget kizáróan megállapításra kerüljön.

[45] Rámutatott, hogy vádlott3 III. rendű vádlott tekintetében büntethetőséget korlátozó ok állapítható meg, amely tény a törvényszék ugyan rögzített, de ítéletében egyértelműen figyelmen kívül hagyott, azt nem értékelte, így a belső arányosság a büntetés kiszabása körében nem érzékelhető.

[46] Kifogásolta az elsőfokú bíróság részéről annak megállapítását, hogy vádlott3 III. rendű vádlott elmeműködésének sajátossága a bűncselekmény elkövetését megkönnyíthette. Ez az értékelés a védelem álláspontja szerint elfogadhatatlan, érthetetlen és törvénysértő.

[47] Hivatkozott még arra, hogy vádlott3 III. rendű vádlott felkérésre vállalta el az cég7 Kft. ügyvezetői tisztségét. Gyakorlatilag keresztnév vezetéknév és vezetéknév keresztnév2 intézték a cég ügyeit, így védenca a cég működésére rálátása nem volt, ügyvezetősége alatt nem történt támogatás kifizetés, az cég7 Kft. bankszámlája felett nem rendelkezett. A III. rendű vádlott vádlott1 I. rendű és vádlott2 II. rendű vádlott-társait nem ismerte, nem egyeztetett velük, nem is kommunikáltak egymással. A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján is látható volt, hogy egyes tanúként meghallgatott személyek intézték ténylegesen a céges ügyeket, a pályázatot, annak feltételeinek megteremtését, továbbá a III. rendű vádlott senkivel nem kötött olyan megállapodást, hogy bűncselekményt fog elkövetni, így vonatkozásában a szervezetség sem állapítható meg.

[48] Kérte az ítéleti tényállást az ügyiratok tartalma alapján a fent részletezettek szerint helyesbíteni és kiegészíteni, majd elsősorban felmentést, másodsorban az enyhítést célzó fellebbezésének helyt adni.

[49] vádlott4 IV. rendű vádlott védője írásban indokolt fellebbezésében és a fellebbezési nyilvános ülésen fellebbezését változatlanul fenntartva kifejtette azon álláspontját, mely szerint az elsőfokú ítélet részben megalapozatlan, mely megalapozatlanság a másodfokú eljárás során kiküszöbölhető, védenca az ellene emelt vád alól külön bizonyítás felvétele nélkül felmenthető.

[50] Felmentésre irányuló fellebbezés indokaként hivatkozott az elsőfokú eljárás során előadott védői perbeszédében foglaltakra. Véleménye szerint a lefolytatott bizonyítási eljárás során, kétséget kizáróan nem nyert bizonyítást, hogy védenca elkövette a vádiratban szereplő súlyos bűncselekményeket. A vádlónak kétséget kizáró módon nem sikerült bizonyítania a terhelt bűnösségét, a kétséget kizáróan nem bizonyított tény pedig nem lehet a vádlott terhére értékelni.

[51] Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság bizonyíték értékelő tevékenysége nem felelt meg a törvényi követelményeknek, vádlott5 V. rendű vádlott többször módosította vallomásait, az lényeges körülményekben sem volt következetes. Ennek ellenére az elsőfokú bíróság ítéletének tényállását túlnyomó részt az V. rendű vádlott „számtalan” vallomásai közül a terhelő vallomásaira alapította. A bizonyítékok értékelése során az elsőfokú bíróság megsértette a logika szabályait akkor, amikor az V. rendű vádlott védencét terhelő vallomásai értékelésre kerültek, míg más vallomásai figyelmen kívül maradtak, továbbá a vallomások értékelése során felmerült ellentmondások sem kerültek feloldásra. Álláspontja szerint a bizonyítékok alapján megállapított tények nem felelnek meg az iratokban rögzítetteknek, illetve az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényekre nem a logika szabályainak megfelelő következtetést vont le.

[52] Utalt arra, hogy védenca jóhiszeműen járt el az ügyvezetés során, tudata nem terjedt ki arra, hogy költségvetési csalás büntetnének kísérletéhez nyújt segítséget, nem állt szándékában sem a pénzmosás, sem a hamis magánokirat felhasználása. Álláspontja szerint jelen ügyben nem is merült fel adat arra nézve, hogy vádlott4 IV. rendű vádlott konkrét tudomással bírt volna bűncselekmények elkövetéséről és nem is nyert bizonyítást cselekvősege, mindösszesen feltételezések merültek fel felelősségével kapcsolatosan.

[53] Fentieken túlmenően (ha a felmentésre irányuló védői fellebbezést a másodfokú bíróság nem látja megalapozottnak) a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta. E körben hivatkozott vádlott4 IV. rendű vádlott büntetlen előéletére, a jelentős időmúlásra, a bűnsegédként történő elkövetésre, súlyos betegségeire, súlyosan beteg felnőtt gyermekéről történő gondoskodására és a nyugdíjkorhatárt elérő idős korára. Az enyhítő körülmények túlsúlyára és az elkövetés körülményeire is tekintettel, a IV. rendű vádlott vonatkozásában, a védelem álláspontja szerint a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése indokolt.

[54] vádlott5 V. rendű vádlott védője írásban indokolt fellebbezésében és a fellebbezési nyilvános ülésen az V. rendű vádlott bizonyítottság hiányában történő felmentését, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.

[55] A felmentés körében hivatkozott arra, hogy vádlott5 V. rendű vádlott az eljárás során minden nyilatkozatát visszavonta és nem tartotta fenn a tanúvallomásában, illetve a gyanúsított kihallgatásai alkalmával tett nyilatkozatait.

[56] Amennyiben a felmentésre irányuló fellebbezése nem vezetne eredményre, kérte az V. rendű vádlottal szemben kiszabott büntetés enyhítését. Kérte, hogy enyhítés esetén az V. rendű vádlottal szemben végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztést szabjon ki a másodfokú bíróság. Az enyhítő körülmények körében hivatkozott a vádlott büntetlen előéletére, arra, hogy más személyek ráhatása, befolyása következtében követte el a bűncselekményt, nyomatékos súllyal a nyomozás során tett, felderítő jellegű, tényfeltáró, beismerő vallomásra, viszonylag idős korára, betegségeire, a részbeni bűnsegédi magatartására és a cselekmény óta eltelt jelentős időmúlásra. Kérte, hogy a másodfokú bíróság a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség súlyosításra irányuló indítványának ne adjon helyt.

[57] vádlott6 VI. rendű vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában és a fellebbezési nyilvános ülésen elsődlegesen felmentés érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta. Részletesen kifejtette azt az álláspontját, miszerint az elsőfokú bíróság ítélete a Be. 592. § (2) bekezdés c) és d) pontjai értelmében részben megalapozatlan. Ezért indítványozta a fellebbezési eljárás során ezen megalapozatlanság kiküszöbölését, az iratok tartalma és ténybeli következtetés alapján és így eltérő tényállás megállapítását.

[58] Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság olyan bizonyítékokat is értékelt, amelyek jogszabály ellenesen kerültek beszerzésre. E körben hivatkozott vádlott5, az eljárás kezdeti

szakaszában tanúként, majd a bv. intézetben terheltként tett vallomásaira. Az első kihallgatás – amely 2015. október 15. napján volt – alkalmával, a védelem álláspontja szerint vádlott5t már gyanúsítottként kellett volna kihallgatni, ez a NAV nyomozó, nyomozó neve vallomásából is kiderül. A 2016. március 29. napján a bv. intézetben lefolytatott kihallgatás során pedig védő nem volt jelen, a kihallgatásról a védőt nem is értesítették. Hivatkozott a 8/2013. (III. 1.) AB határozatra, melyben foglaltak alapján ezeket a vallomásokat ki kell zárni a bizonyítékok közül. Ezen túlmenően hivatkozott a Szegedi Ítéltábla Bf.III.268/2019/94. számú ítéletére, amely ezeket a bizonyítékokat kirekesztette.

[59] Indítványozta a tényállásból mellőzni vádlott6 VI. rendű vádlott cselekvősege tekintetében tett ténymegállapításokat, viszont kérte annak megállapítását, hogy nem állapítható meg a VI. rendű vádlott vonatkozásában az, hogy vádlott5 V. rendű vádlott tevékenységét ő irányította. A fellebbezési nyilvános ülésen utalt arra, hogy jelen másodfokú eljárás sérti a tisztességes eljárás követelményét, tekintve, hogy az ügyben ítélkező tanács a IV-VII. rendű vádlottakkal szemben korábban már jogerős ügydöntő határozatot hozott a Bf.III.268/2019. számú, ezen ügygel részben személyi és tárgyi összefüggésben álló eljárásban. Összegezve kérte a VI. rendű vádlott bizonyítékok hiánya okából történő felmentését.

[60] vádlott7 VII. rendű vádlott védője fellebbezésének indokolásában és a fellebbezési nyilvános ülésen elsődlegesen bűncselekmény, illetve bizonyítékok hiánya okából történő felmentését kérte a VII. rendű vádlottnak. Másodlagosan kérte a kiszabott büntetés enyhítését, a szabadságvesztés tartamának csökkentését, a végrehajtás felfüggesztését, enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazását, azt, hogy végrehajtandó szabadságvesztés esetén a VII. rendű vádlott a büntetés fele részének kitöltése után feltételes szabadságra legyen bocsátható, a pénzbüntetés mellőzését, illetve a napi tételek és az egy napi tétel összegének mérséklését. A bűnügyi költség tekintetében kérte az egyetemleges marasztalással 704.010,- forint megfizetése alól a VII. rendű vádlott mentesítését.

[61] Indokai szerint az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, mert okszerűtlen következtetéssel került sor vádlott7 VII. rendű vádlott bűnösségének megállapítására. Álláspontja alapján az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét sem teljesítette kellő mértékben, e körben hivatkozott a 7/2013. (III. 1.) AB határozatra, a bírói gyakorlatból a BH2015. 1. 3. és az EH2016. 06. B. 10., valamint a Fővárosi Ítéltábla Bf.2011/17. számú határozataira. Fentiekre hivatkozással kérte az ítélet hatályon kívül helyezését.

[62] A bűnösség megállapításának esetére enyhítő körülményként kérte értékelni a vádlott büntetlen előéletét, kedvező személyi körülményeit, társadalmi szerepvállalását, a cselekményt követően kialakult betegségét, azt, hogy folyamatos orvosi kezelés alatt áll, az idő múlását és azt, hogy a vádlott önhibáján kívül, hosszú idő óta áll a büntetőeljárás hatálya alatt, továbbá véleménye szerint az alkalmi elkövetés ténye is tetten érhető. Ezért enyhítő szakasz alkalmazásával a fellebbezésben foglaltak szerint a büntetés lényeges enyhítését, ezen belül is a pénzbüntetés mellőzését kérte, figyelemmel arra is, hogy a VII. rendű vádlott jelenleg bv. intézetben van, ezért a pénzbüntetést megfizetni nem tudja.

[63] Kizárólag az ügyész által vádlott6 VI. rendű és vádlott7 VII. rendű vádlott vonatkozásában, a kiszabott büntetés súlyosítása, valamint vádlott2 II. rendű, vádlott3 III. rendű, vádlott4 IV. rendű és vádlott5 V. rendű vádlottak vonatkozásában az érintett vádlottak és védőik által a kiszabott büntetés enyhítése, a VII. rendű vádlottal szemben a pénzbüntetés kiszabásának mellőzése érdekében bejelentett fellebbezések az alaposak.

[64] Tekintettel arra, hogy a védelmi fellebbezések részben az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére, részben a vádlottak felmentésére irányultak, ezért az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét és azt megelőző eljárást a Be. 590. § (1) és (2), valamint (7) bekezdései alapján teljes terjedelmében felülbírált.

[65] Ennek során elsődlegesen azt vizsgálta, hogy az elsőfokú bíróság az eljárása során az ügy érdemére kiható eljárási szabályt sértett-e.

[66] Osztotta az ítéltábla vádlott6 VI. rendű vádlott védőjének azon álláspontját, mely szerint vádlott5 V. rendű vádlott 2016. március 29. napján tett nyomozati vallomásaiban foglaltak bizonyítékként nem vehetők figyelembe, tekintettel arra, hogy a nyomozó hatóság a vádlott védőjét a kihallgatásról nem értesítette. A kihallgatás időpontjában hatályban lévő 1998. évi XIX. törvény, azaz a régi Be. 48. § (1) bekezdés, 291. § (1) bekezdés és 296. § (4) bekezdésében foglalt rendelkezések alapján a terhelt érdekében kirendelt védőt a terhelt kihallgatásának helyéről és időpontjáról igazolható módon, olyan időben kell értesíteni, hogy a kirendelt védőnek lehetősége legyen az eljárási törvényben foglalt jogait gyakorolni és a terhelt kihallgatásán részt venni. Ilyen értesítés elmaradása esetén a terhelt vallomása bizonyítékként nem értékelhető. Ezért az ítéltábla ezen vallomást a bizonyítékok köréből kirekesztette, tekintve, hogy az elsőfokú bíróság a Be. 167. § (5) bekezdésében írtak ellenére olyan bizonyítékot használt fel, amelyet a nyomozó hatóság az eljárásban résztvevők büntetőeljárási jogainak lényeges sérelmével szerzett meg. Ezért a másodfokú bíróság az ítélet 39. oldal tizedik és tizenegyedik bekezdésében írtakat mellőzte.

[67] Ugyancsak eljárási szabályt sértett az elsőfokú bíróság, amikor szaktanácsadó neve szaktanácsadói véleményét bizonyítékként értékelte.

[68] A szaktanácsadói vélemény a Be. 165. § és 270. §-aiban írtak alapján nem bizonyítási eszköz, így az ítélet 60. oldal utolsó bekezdéséből annak második mondatát – a szaktanácsadó neve vizsgálatára vonatkozó megállapítást – mellőzte.

[69] Az elsőfokú bíróság a fent hivatkozottakon túlmenően perrendszerűen tárgyalta, a részletezett eljárási szabálysértéseknek az ügy érdemére kihatása nem volt.

[70] Nem osztotta az ítéltábla vádlott6 VI. rendű vádlott védőjének azt az álláspontját, amely szerint vádlott5 2015. október 15. napján tett tanúvallomása ne lenne felhasználható, figyelemmel arra, hogy a kihallgatás törvénytelen volt, a tanú hatósági befolyás alatt állt és kihallgatása egyébként is a tisztességes eljárás elvébe ütközött.

[71] A rendelkezésre álló nyomozati iratokból az valóban megállapítható, hogy 2015. október 15. napjára már olyan adatok álltak az adóhatóság rendelkezésére, amely szerint – a jelen üggyel nem érintett – cég8 és ezáltal ügyvezetője, vádlott5 esetlegesen adóelkerülésben vehet részt. A bíróság álláspontja szerint azonban ezek az adatok még nem voltak elegendők az alapos gyanú megállapításához. Az e körben kialakult gyakorlat szerint ugyanis a megalapozott gyanú a nyomozás addig beszerzett adatain, illetve bizonyítási eszközein alapulhat, az azonban elengedhetetlen, hogy a gyanúsított kihallgatását megelőzően a nyomozás a bűncselekmény és az elkövető személyének felderítése útján legalább a kriminalisztika 7 alapkérdésére (Mi?, Hol?, Mikor?, Hogyan?, Ki?, Kivel?, Miért történt?) egzakt válaszokat adjon azaz a nyomozó hatóság minden olyan, a bűncselekményre és az elkövető azonosítására vonatkozó releváns tényről tudomással bírjon, amely az igénybe vehető büntetőeljárási cselekményekkel megállapítható. Jelen esetben viszont még nem állt rendelkezésre minden, V. .r. vádlott neve-val szembeni alapos gyanú közléséhez szükséges adat, ezért az akkor hatályban volt 1998. évi XIX. törvény 179. § (1) bekezdése szerinti gyanúsított ki hallgatásra nem kerülhetett sor. vádlott5 tanúkénti kihallgatása tehát törvényes volt, a nyomozó hatóság őt figyelmeztette is az eljárás során gyakorolható jogairól, így arról is, hogy önmagára nézve nem köteles terhelő tartalmú vallomást tenni. Mindezt a sérelmezett tanúvallomás bizonyítási eszközként történő felhasználásának törvényes akadálya nem volt.

[72] Megjegyzi az ítéltábla, hogy az esetleges szabálysértésnek egyébként sem lenne jelentősége, tekintettel arra, hogy vádlott5 V. rendű vádlott később gyanúsítottként, védője jelenlétében, a törvényes figyelmeztetéseket követően a tanúvallomásában foglaltakat többször is fenntartotta, illetve megerősítette és kiegészítette.

[73] Nem értett egyet az ítéltábla a védők azon álláspontjával, miszerint a törvényszék indokolási kötelezettségét oly mértékben megsértette, hogy mindebből fakadóan ítélete érdemi felülbírálatra nem alkalmas és ezért azt hatályon kívül kell helyezni.

[74] E körben következetes a másodfokú ítélkezési gyakorlat arra nézve, hogy a Be. 609. § (2) bekezdés d) pontja alapján az elsőfokú bíróság ítélete – indokolási kötelezettség teljesítésének hiánya folytán – akkor helyezhető csak hatályon kívül, ha az ügydöntő határozat indokolása nem tartalmazza azoknak a bizonyítékoknak a megjelölését, amelyekre a bíróság az ítéleti tényállást, ezen keresztül döntését alapozta és nem adta indokát annak sem, hogy mely bizonyítékot a tényállás megállapításának alapjául miért fogadott el, más bizonyítékot pedig miért vetett el és ennek következtében a megtámadott határozat indokolása valamely tény vagy jogkérdés kapcsán oly mértékben hiányos, hogy abból nem állapítható meg mire alapozta az elsőfokú bíróság döntését (Kúria Bfv.III.629/2008.). Amennyiben az elsőfokú ítéletből kitűnik a bíróságnak a tényállás megállapításával összefüggő tényfeltáró és értékelő tevékenysége, valamint az, hogy az érdemi döntése milyen ténybeli és jogi állásponton nyugszik, az indokolási kötelezettség sérelme nem állapítható meg (Szegedi Ítéltábla Bf.III.268/2019/94.).

[75] Jelen ügyben az elsőfokú bíróság ítéletében megjelölte és lényegüket tekintve elégséges mértékben ismertette azokat a bizonyítékokat, amelyre ítéleti tényállását és ezáltal döntését alapította. Ezen túlmenően az általa felhívott egyes bizonyítékokra visszautalva, állást foglalt a tekintetben is, hogy a vádlottak védekezését miért nem fogadta el. Kellő indokát adta annak, hogy alapjaiban a váddal egyező tényállását miért főként vádlott5 V. rendű vádlott nyomozás során tett ténybeli, bűnösségre is kiterjedő, önmagát és vádlott-társait is terhelő vallomásaira, valamint az azt alátámasztó bizonyítékokra alapozta és ehhez képest miért vetette el a többi vádlott tagadásra irányuló védekezését. Az általa megállapított tényálláshoz képest elégséges mértékben indokolta a vádlottak bűnössége kapcsán kialakított álláspontját, valamint a megvalósított bűncselekményekre irányuló és a büntetés kiszabására vonatkozó megállapításainak is értékelhető indokát adta.

[76] Nem osztotta az ítéltábla vádlott2 II. rendű, vádlott3 III. rendű, vádlott4 IV., vádlott6 VI. rendű és vádlott7 VII. rendű vádlottak védőjének az ítélet megalapozatlanságával kapcsolatos álláspontját és nem ítélte alaposnak a II. rendű, III. rendű és VII. rendű vádlottak védőinek ez okból az ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló indítványát.

[77] A Be. 610. §-ában foglaltak alapján csak teljes megalapozatlanság esetén helyezheti hatályon kívül a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét. Teljes megalapozatlanság csak akkor állapítható meg, ha az elsőfokú bíróság nem állapított meg tényállást vagy a tényállás teljes egészében felderítetlen. A védők fellebbezésükben részleges megalapozatlanságra hivatkoztak, amelyet azonban a Be. 593. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés alapján a másodfokú bíróságnak kell kiküszöbölnie, így az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére nem kerülhetett sor.

[78] Nem osztotta a másodfokú bíróság vádlott6 VI. rendű vádlott védőjének a fellebbezési nyilvános ülésen tett azon előadását, amely szerint jelen fellebbviteli eljárás sértené a tisztességes követelményét, tekintve, hogy az ügyben eljáró tanács korábban már jogerős ügydöntő határozatot hozott a IV-VII. rendű vádlottakkal szemben egy korábbi, részben személyi és tárgyi összefüggésben álló másik eljárásban.

[79] Az Alaptörvény XVIII. Cikkének (1) bekezdése rendelkezik a tisztességes eljáráshoz való jogról: mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

[80] Ezen, a fair eljáráshoz fűződő alapjog kereteit több alkotmányos garancia tölti ki. Amennyiben a tisztességes eljárás követelményének teljesülése kérdéses, úgy az eljárás egészét kell vizsgálat tárgyává tenni, mert lehetséges, hogy egyes szabályszegések mellett is az eljárás tisztességes, de az is elképzelhető, hogy minden tételes törvényi rendelkezés betartása mellett is az eljárás összességében nem felel meg a fair eljárás követelményének.

[81] Azt a védelem sem vitatta, hogy az ítéltábla előtt folyamatban lévő másodfokú eljárásban minden ide vonatkozó törvényi rendelkezés betartásra került. Így a törvényes bíróság nyilvános eljárás során, ésszerű határidőn belül hozott ügydöntő határozatot. Tekintve, hogy az erre vonatkozó védői indítvány ellenére az eljáró tanács az ügyből nem került kizárásra, illetve a tanács tagjai nem érezték magukat az ügyben elfogultnak, ezáltal a bíróság függetlensége, illetőleg pártatlansága kapcsán sem merülhet fel törvényes kétely.

[82] Az ítéltábla álláspontja szerint nem érinti a fair eljárás rendjét az sem, hogy az ügyben eljáró tanács a IV-VII. rendű vádlottakkal szemben már egy másik, részben személyi és tárgyi összefüggésben álló ügyben jogerős ítéletet hozott. E körben ugyanis az a tény, hogy a védelem által jelen ügyben is vitatott egyes jogi kérdésekben a másodfokú bíróság már állást foglalt, nem hozható összefüggésbe a tisztességes eljárás kritériumaival, ugyanis mindezek a bíróság szakmai álláspontját jelzik, nem pedig a vádlottakkal szembeni elfogultságot és prejudikációt mutatják.

[83] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete ugyanakkor részben megalapozatlan volt, mert a tényállást részben hiányosan állapította meg, illetve részben a megállapított tényállás ellentétes volt a bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával, valamint az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett [Be. 592. § (2) bekezdés a), c) és d) pontok]. Ezt a részbeni megalapozatlanságot a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjában írtak szerint az ítéltábla kiküszöbölte és az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma, valamint helyes ténybeli következtetés alapján a tényállást helyesbítette és kiegészítette az alábbiak szerint:

[84] A vádlottak személyi körülményei és büntetett előéleti adatai nem a tényállás, hanem az ítélet indokolásának a részét képezik a Be. 561. § (3) bekezdés b) és c) pontjára figyelemmel.

[85] Az ott írtakat az ítéltábla kiegészítette azzal, hogy időközben vádlott4 IV. rendű, vádlott5 V. rendű, vádlott6 VI. rendű és vádlott7 VII. rendű vádlottakat a Gyulai Törvényszék a 2018. december 3. napján kelt 13.B.382/2017/169. számú ítéletével – mely a Szegedi Ítéltábla Bf.III.268/2019/94. számú ítélete folytán 2020. szeptember 24. napján emelkedett jogerőre – jogerősen elítélte. Az V., VI. és VII. rendű vádlottakat bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat, (5) bekezdés b) pont 1. és 2. fordulat] és más bűncselekmények miatt bűnösnek mondta ki. Az V. rendű vádlottat 2 év, a VI. rendű vádlottat 3 év 6 hónap, a VII. rendű vádlottat szintén 3 év 6 hónap börtönre ítélte. A IV. rendű vádlottat felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntette miatt 200 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Az ítélet alapját képező bűncselekmények elkövetési időpontja 2014. július – 2015. decembere közöttre esett.

[86] vádlott7 VII. rendű vádlott jelenleg ezt a szabadságvesztését tölti.

[87] vádlott2 II. rendű vádlott időközben vagyontalan lett.

[88] Az ítélet tényállását a 12. oldal alulról negyedik bekezdését kiegészítette azzal, hogy az cég7 Kft. ügyvezetője 2010. szeptember 14. napjától 2011. november 29. napjáig keresztnév vezetéknev 3 volt, így az I/a. tényállási pontban, a 14. oldal utolsó bekezdésében részletezett, a vád tárgyát képező GOP-2.1.1-10/C-2020-0024. azonosító számú pályázatot keresztnév vezetéknev 3 nyújtotta be.

[89] Mellőzte a 12. oldal alulról harmadik bekezdésében írtakat, mert az téves ténymegállapítást tartalmaz, hiszen az cég7 Kft. ügyvezetését a korábbi I. rendű és vádlott3 III. rendű, míg az cég1... Kft. ügyvezetését szintén a korábbi I. rendű és vádlott2 II. rendű vádlott látta el.

[90] A 13. oldal negyedik bekezdését kiegészítette azzal, hogy a cég 2. Trans Kft. 2017. március 23. napján a cégjegyzékből törlésre került.

[91] A 14. oldal utolsó előtti sorában a vissza nem térítendő támogatás összege helyesen az összköltség 29,9 %-a volt.

[92] A 15. oldal ötödik bekezdésében a nemzetközi cég nevetől 2012. október 3. napján érkezett meg az árajánlat.

[93] A 16. oldal második bekezdését akként helyesbítette, hogy vádlott1 I. rendű vádlott második alkalommal kért árajánlatot a vádlott5 V. rendű vádlott által képviselt cég5-től.

[94] A 17. oldal harmadik bekezdésének második mondatát mellőzte, mert nincs ténybeli alapja és e tekintetben minden kétséget kizáró ténybeli következtetés sem vonható le.

[95] A 19. oldal alulról harmadik bekezdéséből mellőzte annak megállapítását, hogy ugyanazon a napon kötött vállalkozási szerződést az cég1... Kft. és a cég 2, mint a cég 2 és a cég5, mert az előbbi 2014. május 8. napján kelt. Ugyanitt mellőzte annak megállapítását, hogy a teljesítés helyének pontos meghatározására nem került sor, hiszen a vállalkozási szerződésben rögzítésre került a szállítási cím (cím2).

[96] A 20. oldal második bekezdését akként helyesbíti, hogy az cég1... Kft. felé kiállított fiktív számlákat az utolsó 5 számla kivétel az cég1... Kft. kiegyenlítette.

[97] A 20. oldal utolsó előtti bekezdéséből mellőzte annak megállapítását, hogy „eredetének leplezése céljából” történt a pénz körbeutalása, mert ahogyan azt fentebb (20. oldal második bekezdésében) megállapításra került, a korábbi I. rendű és vádlott2 II. rendű vádlottak a körbeutalásokkal keltették azt a látszatot, hogy a támogatáshoz szükséges önerő (mint pályázati feltétel) rendelkezésükre áll.

[98] A 22. oldal második bekezdéséből mellőzi annak megállapítását, hogy a már kiutalt előleget figyelembe véve a kiutalni kért összeg maximum 207.716.000,- forint lehetett volna. Helyesen ugyanis a II. rendű vádlott a kérelemben a 223.841.827,- forint támogatásba elszámolni kérte a korábban már megkapott 164.800.000,- forint támogatási előleget.

[99] Az ítélet 23. oldal első bekezdésében írtakat akként helyesbítette, hogy a nyomógép típusának számát valótlan tartalmazó CMR 2015. november 19. napján kelt.

[100] A 23. oldal harmadik bekezdésében írtakat akként helyesbítette, hogy vádlott2 II. rendű vádlott részben a korábbi I. rendű vádlottal, vádlott3 III. rendű vádlott szintén a korábbi I. rendű vádlottal járt el szándékegységben, vádlott4 IV. rendű, vádlott5 V. rendű, vádlott6 VI. rendű és vádlott7 VII. rendű vádlottak szándékos közreműködése mellett és a II. rendű vádlott 207.176.000,- forint támogatás jogosulatlan megszerzésére törekedett.

[101] A I/b. tényállási pont, ítélet 23. oldal negyedik bekezdésében írtakból mellőzi annak megállapítását, hogy a cég 2. Trans Kft. nevében kiállított számlák vonatkozásában

vádlott2 II. rendű vádlott jogosulatlanul adólevonással élt. Az ötödik bekezdésben írtakat pedig a jogi indokolás részének tekintette.

[102] A 24. oldal második táblázat alatti bekezdésben írtakat akként helyesbítette, hogy az cég1... Kft. az érintett számlák áfa tartalmát bevallásaiban szerepeltette, de nem igényelte vissza, a következő adómegállapítási időszakra átvihető követelésként szerepeltette.

[103] A 24. oldal utolsó előtti bekezdését a jogi indokolás részének tekintette.

[104] A 24. oldal utolsó bekezdésében írtakat akként helyesbítette, hogy vádlott2 II. rendű vádlott összesen 538.407.000,- forint (1/a: 207.176.000,- forint + 1/b: 331.231.00,- forint) vagyoni hátrányt szándékozott okozni.

[105] A 25. oldal első bekezdésében írtakat mellőzte, tekintve, hogy a vádlottak cselekvősege tekintetében irreleváns adatokat tartalmazott.

[106] Egyebekben az elsőfokú bíróság a szükséges és lehetséges körben lefolytatott bizonyítási eljárás alapján megalapozott tényállást állapított meg, melyet az ítéltábla – a fentebb írt helyesbítésekkel és kiegészítésekkel – határozatának alapjául elfogadott.

[107] A Be. 591. § (1) bekezdésében írtak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyékokra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le.

[108] Fentiek alapján, megalapozott tényállás esetén a másodfokú eljárásban nincs törvényes lehetőség a bizonyítékok eltérő mérlegelésére, ezért az ezt támadó vádlotti és védői fellebbezések eredményre nem vezethettek.

[109] A megalapozott tényállásra figyelemmel nincs helye az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének sem. A felmentésre irányuló indítványokkal kapcsolatosan pedig rámutat az ítéltábla, hogy a felmentő ítélethez – a másodfokú eljárásban – általában eltérő tényállást kell megállapítani az elsőfokú bíróság által megállapítottakhoz képest. A fentebb már kifejtettek szerint ugyanakkor eltérő tényállás megállapítása nem jöhetett szóba, figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megalapozatlanságát a másodfokú bíróság fentiek szerint kiküszöbölte.

[110] A megalapozott tényállás alapján az elsőfokú bíróság a költségvetési csalás tekintetében okszerűen következtetett a vádlottak büntetőjogi felelősségére, e körben azonban jogi indokolása hiányos, másrészt az immár irányadó tényállás alapján helyesbítésre is szorult.

[111] A korábbi I. rendű, vádlott2 II. rendű és vádlott3 III. rendű vádlottak cselekvőségét az elsőfokú bíróság összemosta, amikor arra a következtetésre jutott, hogy ők közös akaratelhatározás alapján, szándékegységben jártak el.

[112] A költségvetési csalás tettese csak olyan személy lehet, akit az adott – a tényállásban meghatározott – kötelezettség terhel, valamint az a személy, aki a támogatás vonatkozásában címzett, illetve jogosult. Így az immár irányadó tényállás alapján az állapítható meg, hogy a korábbi I. rendű vádlott először vádlott3 III. rendű vádlottal, majd vádlott2 II. rendű vádlottal járhattak csak el szándékegységben – közös ügyvezetőségük ideje alatt –, ezután vádlott2 II. rendű vádlott önállóan követte el az I/b. tényállási pontban leírt bűncselekményt, mint az cég1... Kft. ügyvezetője.

[113] Megállapítható az is, hogy vádlott5 V. rendű vádlott, vádlott6 VI. rendű és vádlott7 VII. rendű vádlottak felbujtására, bűncselekmény elkövetéséből élt. Sok céget alapított, a fiktív cégek arra szolgáltak, hogy a VI. és VII. rendű vádlottak szándékainak megfelelően az V. rendű vádlott fiktív számlákat állítson ki.

[114] Az irányadó tényállás szerint a korábbi I. rendű vádlott, továbbá vádlott2 II. rendű, illetve vádlott3 III. rendű vádlottak fiktív cégektől származó, fiktív szerződésekkel és fiktív számlák befogadásával a pályázatát tévedésbe ejtették. Az I. és III. rendű vádlottak aztán kifizetését kérték a 164.800.000,- forintnak, amelyet meg is kaptak. Így a III. rendű vádlott cselekvősege befejezett, hiszen a fenti összeget ténylegesen megszerezték.

[115] vádlott2 II. rendű vádlott részben a korábbi I. rendű vádlottal közösen, 2014. május 7. napja és 2014. november 3. napja között 10 db fiktív számlák fogadott be, melyekről a II. rendű vádlott nyilvánvalóan tudta, hogy azok fiktívek, hiszen a számlák mögött nem volt gazdasági esemény, a számlákban megnevezett gépek leszállításra nem kerültek.

[116] vádlott2 II. rendű vádlott ezen fiktív számlákat 2015. március 26. napján benyújtotta a pályázató felé, de egyben kérte elszámolni a már kifizetett előleg összegét is. A cselekménye tehát arra irányult, hogy a különbözetet a társaság részére a későbbiekben kifizessék, holott a II. rendű vádlott tisztában volt azzal, hogy a gépek leszállítása nem történt meg. Ugyanezeket a számlákat beállította a kft. adóbevallásába is, így a költségvetési csalás büntetnének kísérlete megállapítható. Következetes a bírói gyakorlat abban, hogy a bűncselekmény minősítésénél a részcselekményekkel együttesen okozott vagyoni hátrányra kell tekintettel lenni, így törvényi egységet képez a pályázattal jogosulatlanul elnyert összeg megszerzése és a számlák áfa tartalma, ezért a cselekmény 1 rb-nek minősül.

[117] vádlott2 II. rendű vádlott védője hivatkozott önrevízióra, az ítéltábla ezért megkereste ebben a körben az illetékes adóhatóságot, mert amennyiben a védői álláspont igazolást nyert volna, azt a tény a vádlott javára kellett volna értékelni, természetesen tárgyalás keretei között, iratismertetéssel. A válasz beérkezését követően azonban az volt megállapítható, hogy az adatok nem a vádlott javára szolgáltak, mert az önrevízió nem történt meg, a hivatkozott önrevíziós nyomtatvány csak 2016. májusában érkezett be az adóhivatalhoz, ezt azonban a NAV elutasította. Az elutasításról szóló határozat az iratok között felellhető volt. A védő által csatolt befogadási nyilatkozat pedig az eredeti, 2015. február 10. napján benyújtott bevallásra vonatkozott, így hivatkozása megcáfolásra került.

[118] Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor vádlott2 II. rendű, vádlott4 IV. rendű és vádlott5 V. rendű vádlottak esetében bűnösségüket pénzmosás büntetében is megállapította.

[119] Nem osztotta az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítélet indokolásának 59. oldal második bekezdésében írtakat, miszerint a körbeutalás célja egyrészt az volt, hogy a vádlottak az összeg eredetét leplezzék. A másodfokú bíróság álláspontja szerint – mint ahogyan az az ítélet 20. oldal táblázat alatti bekezdésében szerepel – a vádlottak a támogatási előleggel végzett többszöri banki tranzakciókkal („körbeutalásokkal”) keltették azt a látszatot, hogy a támogatáshoz szükséges önerő a cég rendelkezésére áll. Ez a cselekvőség pedig így a költségvetési csaláshoz kapcsolódik, hiszen a vádlottak csupán az önerő meglétét kívánták bizonyítani.

[120] A pénzmosás csak akkor tényállásszerű, ha az elkövető az általa vagy a más által elkövetett bűncselekmény elkövetéséből származó dolog eredetét leplezi. Jelen esetben a pénz körbeutalása a tévedésbe ejtés céljából történt, annak érdekében, hogy a költségvetésből származó pénzeszközöket vádlott2 II. rendű vádlott meg tudja szerezni. Mint ahogyan a BH2019. 125. számú jogesetben rögzítésre került, az alaphűncselekmű és a pénzmosás esetében valóságos heterogén alaki halmazat általában nem jöhet létre, azaz egy elkövetési magatartás (vagy magatartás sorozat) egyidejűleg az alaphűncselekmű és a pénzmosás törvényi tényállását nem merítheti ki. Jelen ügyben éppen az elsőfokú bíróság által pénzmosásként értékelt magatartás az alaphűncselekmű, azaz a költségvetési csalás része, így téves az az elsőfokú bírói álláspont, miszerint a terheltek a banki műveleteket eredetleplezési célzattal hajtották volna végre.

[121] Ezt a tényt a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletéből mellőzte is és mellőzte e bűncselekmény tekintetében vádlott2 II. rendű, vádlott4 IV. rendű és vádlott5 V. rendű vádlottak bűnösségének megállapítását. A cselekmény, amelyet a vádlottak a pénz körbeutalásával megvalósítottak bűncselekmény, de nem a pénzmosáshoz, hanem a költségvetési csaláshoz kapcsolódik, így csupán a minősítés eltérő, de ezért – bűncselekmény hiányára alapított – felmentő rendelkezés meghozatalára nem kerül sor.

[122] A költségvetési csalás elkövetési magatartása más tévedésbe ejtése, tévedésben tartása, valótlan tartalmú nyilatkozat tétele vagy valós tény elhallgatása. Jelen esetben „máson” a pályázat lebonyolítóját kell érteni, míg a vagyoni hátrány a támogatási összeg kifizetésével két költségvetésben (Magyarország költségvetésében és az Európai Unió költségvetésében) keletkezett.

[123] vádlott2 II. rendű vádlott a pályázat lebonyolítóját maga is tévedésbe ejtette, midőn benyújtotta a hamis számlákkal ellátott kifizetési kérelmet.

[124] A 2006. évi IV. törvény a gazdasági társaságokról (továbbiakban: Gt.) 2. § (2) bekezdésében írtak szerint, a korlátozott felelősségű társaságnál az ügyvezető képviseli a gazdasági társaságot harmadik személyekkel szemben, hatóságok előtt, továbbá a jogi személy nevében aláírásra is jogosult. Az ügyvezető vezető tisztségviselő. A vezető tisztségviselők a gazdasági társaság ügyvezetését az ilyen tisztséget betöltő személyektől általában elvárható gondossággal – és ha a törvény kivételt nem tesz – a gazdasági társaság érdekeinek elsődlegessége alapján kötelesek ellátni [Gt. 30. § (2) bekezdés]. Ebből következően: az ügyvezető felelős a kft. törvényes működéséért, ezen felelősséget pedig az viseli, aki az ügyvezetői pozíciót aktuálisan betölti.

[125] A költségvetési csalás tettese csak olyan személy lehet, akit az adott – tényállásban meghatározott – kötelezettség terhel, valamint olyan személy, aki a pénzeszköz (támogatás) vonatkozásában címzett, illetve jogosult (BH2013. 200.)

[126] vádlott2 II. rendű vádlottat mint az cég1... Kft. ügyvezetőjét terhelte az áfa bevallási kötelezettség (I/b. tényállási pont). A könyvelő készítette el a bevallást, de az ahhoz szükséges adatokat a II. rendű vádlott bocsátotta a rendelkezésére. A könyvelő alkalmazása a II. rendű vádlottnak a bevallások benyújtásáért fennálló felelősségét nem érintette, hiszen a bevallások valódiságáért ő felelt mint ügyvezető.

[127] vádlott2 II. rendű vádlott tehát egyrészt költségvetésből származó pénzeszközök (támogatás), másrészt költségvetésbe történő befizetési kötelezettség (áfa) vonatkozásában követte el a bűncselekményt. Ezek a részcsselekmények azonban törvényi egységet képeznek és a bűncselekmény minősítésénél a részcsselekményekkel együttesen okozott vagy okozni kívánt vagyoni hátrányra kell tekintettel lenni (BH2018. 162.), így a minősítést megalapozó elkövetési érték esetében 538.407.000,- forint.

[128] A II. rendű vádlott célja az I/a. tényállási pontban 207.160.000,- forint összegű támogatás megszerzésére, valamint az adóbevallásba beállított számlák áfa tartalmának (331.231.000,- forint) visszaigénylésére irányult, ezért a súlyosabb bűncselekmény kísérletében történő bűnösség megállapítása helyes volt. Következetes ugyanis a bírói gyakorlat abban, hogy a törvényi egységet alkotó cselekmények egységes jogi értékelést vonnak maguk után. A minősítés a legsúlyosabban fenyegetett, illetve a leghátrányosabb jogkövetkezményekkel járó részcsselekményekhez igazodik (BH1994. 648.).

[129] A bűncselekményt vádlott2 II. rendű, vádlott3 III. rendű, vádlott4 IV. rendű, vádlott5 V. rendű és vádlott6 VI. rendű vádlottak bünszövetségben követték el. A korábbi I. rendű vádlott a II. rendű vádlottal, valamint a korábbi I. rendű vádlott a III. rendű vádlottal

társtettségben, egy bűncselekményt akartak megvalósítani az 1/a. pontban leírt magatartásukkal. Ezt a bűncselekményt szervezetten követték el, oly módon, ahogyan azt az elsőfokú bíróság ítéletének 64. oldal második bekezdésében részletezte azzal, hogy előzetes megállapodás részükről nem volt megállapítható.

[130] vádlott3 III. rendű vádlott elkövetési magatartása 2014. április 7. napján, vádlott2 II. rendű, vádlott4 IV. rendű, vádlott5 V. rendű, vádlott6 VI. rendű és vádlott7 VII. rendű vádlottak elkövetési magatartása a 2014. IV. negyedévi áfa bevallás benyújtásával, 2015. február 10. napján befejeződött.

[131] Az ítéltábla utal arra, hogy a cég 2. Trans Kft. által kiállított számlák valótlanok voltak, hiszen a bennük foglalt gazdasági események nem valósultak meg, a számlán szereplő gépek leszállítása nem történt meg. Így nincs annak relevanciája, hogy a később, 2015. november 19. napján beszerzett nyomdagép pontosan milyen típusú és milyen értéket képviselt. Megjegyzi az ítéltábla, hogy a bizonyítási indítványok elutasításának ez a helyes indoka, nem az eljárás elhúzódásának veszélye, amely törvényesen nem is képezheti bizonyítási indítványok elutasításának okát, hiszen az ésszerű idő magába foglalja a védekezést alátámasztó bizonyítékok megvizsgálásához szükséges időtartamot is. Amennyiben a bizonyítási eszköz megvizsgálása azért szükségtelen, mert a bizonyítékok már beszerzésre kerültek és így megállapíthatók a bizonyítandó tények, akkor lehet helytálló hivatkozás az eljárás szükségtelen elhúzódása, a túlbizonyítás mellett.

[132] Helyesen minősítette az elsőfokú bíróság költségvetési csalás büntettségének a vádlottak cselekményét, vádlott2 II. rendű vádlott magatartását azonban ítéletének rendelkező részében tévesen minősítette Btk. 396. § (5) bekezdés b) pont szerint. A II. rendű vádlottra meghatározott elkövetési érték ugyanis az 500.000.000,- forintot meghaladja, így a Btk. 459. § (6) bekezdés e) pontja alapján e vagyoni hátrány különösen jelentős értéknek minősül, ezért a II. rendű vádlott cselekménye helyesen a Btk. 396. § (5) bekezdés a) pont szerint minősül.

[133] Tévedett az elsőfokú bíróság akkor is, amikor vádlott2 II. rendű vádlottat mint részben társtettesként elkövetőt ítélte el. Amennyiben az elkövető a bűncselekmény egyes rész-cselekményeit társtettesként, másokat önálló tettesként valósítja meg, a rész-cselekményben kifejtett leghátrányosabb jogkövetkezményekkel járó magatartás szerinti minősítést kell egységesen alkalmazni, azaz a következetes bírói gyakorlat szerint a súlyosabb, társtettesi elkövetési alakzat állapítható meg (BH1994. 648. II.)

[134] Ezen túlmenően, a Kúria BKv. 61. számú kollégiumi vélemény 3/a. pontjában írtak ellenére az elsőfokú bíróság elmulasztotta feltüntetni az elkövetési magatartást meghatározó fordulatokat valamennyi vádlott esetében.

[135] Mindezért a másodfokú bíróság vádlott2 II. rendű vádlott költségvetést károsító bűncselekményét társtettesként elkövetett költségvetési csalás büntette kísérletének [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 1. és 3. fordulat, (5) bekezdés a) pont] minősítette, míg vádlott3 III. rendű, vádlott5 V. rendű, vádlott6 VI. rendű és vádlott7 VII. rendű vádlottak terhére megállapított költségvetést károsító bűncselekmények jogszabályi alapját a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 1. fordulat, (5) bekezdés b) pont 1. fordulat, vádlott4 IV. rendű vádlott esetében Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 1. és 3. fordulat, (5) bekezdés a) pont szerint helyesbítette.

[136] vádlott3 III. rendű vádlott közbizalom elleni bűncselekményét az ítéltábla társtettesként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségének minősítette, tekintettel arra, hogy a III. rendű vádlott mint az cég7 Kft. ügyvezetője fiktív szerződéseket nyújtott be annak érdekében, hogy a pályázatot tévedésbe ejtse. Ezt a bűncselekményét a korábbi I. rendű vádlottal szándékegységben, azaz társtettségben követte el.

[137] A minősítések körében az elsőfokú bíróság vádlott⁴ IV. rendű, vádlott⁵ V. rendű, vádlott⁶ VI. rendű és vádlott⁷ VII. rendű vádlottak vonatkozásában helyesen állapította meg, hogy bűnsegédi magatartást tanúsítottak, elmulasztott azonban hivatkozni a Btk. 14. § (2) bekezdésére, ezért azt az ítéltábla pótolta.

[138] Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság elmulasztott hivatkozni a Btk. 459. § (6) bekezdés d) és e) pontjára, amely a minősítés alapját képező értékeket határozta meg, ezért azt pótolta. Továbbá 2007. évi CXXVII. törvény (Áfa törvény) tekintetében a jogi indokolást kiegészítette a törvény 119. § (1) bekezdésével, mely szerint az adólevonási jog akkor keletkezik, amikor az előzetesen felszámított adónak megfelelő fizetendő adót meg kell állapítani, a 127. § (1) bekezdés a) pontjával, amelyben foglaltak szerint az adólevonási jog gyakorlásának a feltétele, hogy az adóalany rendelkezésre álljon a 120. § a) pontja szerint a nevére szóló, az ügylet teljesítését igazoló számla.

[139] Az elsőfokú bíróság a keretjellegű szabályozást kitöltő jogszabályi rendelkezések vizsgálatát is elmulasztotta az 1/1999. BJE határozatban írtak ellenére. Ezt az ítéltábla pótolta és megállapította, hogy az elkövetéskor hatályban lévő jogszabályi rendelkezések által szabályozott büntetőjogi védelem az elbíráláskor is fennállt. Kiegészítette az indokolást azzal, hogy az időközben hatályba lépett 2017. évi CL. törvény (Art.) 49. § (1)-(8) bekezdéseiben, az 58. § (1), az 59. § (1) bekezdésében és a 2. számú melléklet B/1. pontjában az elkövetéskor hatályban volt jogszabályi rendelkezésekkel azonos módon szabályozta az adóbevallás és az adó megfizetésére vonatkozó rendelkezéseket.

[140] Ezen túlmenően az ítélet 63. oldal negyedik bekezdésében írtakat akként helyesbítette, hogy I. rendű és vádlott² II. rendű vádlottak, valamint az I. rendű és vádlott³ III. rendű vádlottak működtek együtt egymással, a valótlan tartalmú nyilatkozatokat azért írták alá, hogy a pályázati támogatást megkapják, így a bűncselekményt helyesen egyenes szándékkal követték el: Btk. 7. § 1. fordulat.

[141] Mellőzte ugyanakkor a 63. oldal ötödik bekezdésében írtakat, mert az ott részletezettek jelen ügyben nem relevánsak.

[142] A következő bekezdésből mellőzte annak megállapítását, hogy vádlott² II. rendű vádlott az érintett számlák áfa tartalmát jogosulatlanul levonásba helyezte, hiszen az irányadó tényállás alapján megállapítható, hogy az áfa a következő időszakra átvihető követelésként került feltüntetésre.

[143] A 63. oldal utolsó bekezdésében írtakat az irányadó tényállás alapján pedig akként helyesbítette, hogy vádlott² II. rendű vádlott 538.407.000,- forint vagyoni hátrányt szándékozott okozni.

[144] A büntetés kiszabása során az elsőfokú bíróság által értékelt bűnösségi körülményeket a másodfokú bíróság kiegészítette azzal, hogy valamennyi vádlott vonatkozásában, illetőleg vádlott² II. rendű vádlott esetében helyesen enyhítő körülményként értékelte, hogy a költségvetési csalás büntette kísérleti szakban maradt, továbbá valamennyi vádlott javára a cselekmény óta eltelt jelentős időmúlást.

[145] vádlott² II. rendű vádlott esetében további súlyosító körülményként értékelte a bűnszövetségben történő elkövetést.

[146] vádlott³ III. rendű vádlott vonatkozásában mellőzte annak megállapítását, hogy a bűncselekmények elkövetését megkönnyítette elmeműködésének sajátossága, mert e tekintetben bizonyítékok nem állnak rendelkezésre. Mellőzte ugyanakkor a bűnsegédi minőség enyhítő körülményként történő értékelését, mert a vádlott a magánokirat felhasználása vétségét társtettesként követte el. Továbbá enyhítő körülményként értékelte igazolt betegségeit.

[147] vádlott4 IV. rendű vádlott vonatkozásában további enyhítő körülmény, hogy beteg, nagykorú gyermeke gondozásáról gondoskodik, ugyanakkor további súlyosító körülményként értékelte a bünszövetségben történő elkövetést.

[148] vádlott5 V. rendű vádlott esetében mellőzte annak súlyosító körülményként történő értékelését, hogy kettőnél több bűncselekmény halmazatát valósította meg, mert az V. rendű vádlott bűnössége csak 2 rb. bűncselekményben történt megállapításra és mellőzte enyhítő körülményként történő értékelését annak, hogy más személyek ráhatására, illetve befolyása alatt követte el a bűncselekményeket. Az V. rendű vádlott ugyanis vádlott6 VI. rendű és vádlott7 VII. rendű vádlottaktól a bűncselekmény elkövetéséért pénzt kapott.

[149] vádlott6 VI. rendű vádlott esetében – a Btk. 97. § (2) bekezdésében írtakra figyelemmel – mellőzte annak súlyosító körülményként történő értékelését, hogy került már összeütközésbe a törvénnyel.

[150] vádlott6 VI. rendű és vádlott7 VII. rendű vádlottak vonatkozásában mellőzte enyhítő körülményként értékelni a bűnszegédi minőséget, hiszen a VI. rendű és VII. rendű vádlottak vették rá vádlott5 V. rendű vádlottat a bűncselekmények elkövetésére és ez a kezdeményező, a bűncselekmények elkövetése során irányító magatartásuk súlyosító körülményként értékelendő.

[151] Nem osztotta az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség azon álláspontját, miszerint vádlott2 II. rendű, vádlott3 III. rendű, vádlott4 IV. rendű és vádlott5 V. rendű vádlottak esetében a büntetlen előélet enyhítő körülményként nem értékelhető, mert az ügyvezetői tisztség betöltésének feltétele volt a büntetlen előélet a 2006. évi IV. törvény, azaz a Gt. 23. § (1) bekezdése és a Ptk. 3:22. § (4) bekezdése alapján. A hivatkozott törvényi rendelkezések szerint ugyanis az nem lehetett gazdasági társaság vezető tisztségviselője, akit bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen szabadságvesztésre ítélték. Ez a törvényi feltétel nem azonos a büntetlen előélettel, hiszen akivel szemben korábban bűnösség megállapítása mellett intézkedést alkalmazott vagy más – nem szabadságvesztés – büntetést szabott ki a bíróság, az ügyvezető lehetett, holott nem minősül büntetlen előéletűnek.

[152] Az így helyesbített bűnösségi körülményekre is figyelemmel nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor valamennyi vádlott vonatkozásában úgy ítélte meg, hogy a büntetés céljai kizárólag szabadságvesztés alkalmazásával érhetőek el.

[153] A Btk. 81. § (2) és (3) bekezdésében írtak alapján – figyelemmel arra, hogy a pénzmosás büntetében a bűnösség megállapítását az ítéltábla vádlott2 II. rendű, vádlott4 IV. rendű és vádlott5 V. rendű vádlottak vonatkozásában mellőzte – valamennyi vádlott esetében a halmazati büntetés felső határa 11 év, így a középérték 8 év.

[154] vádlott2 II. rendű vádlott esetében a hivatkozott enyhítő körülményekre, a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség fokára tekintettel az ítéltábla eltúlzottan súlyosnak találta a kiszabott szabadságvesztés tartamát, ezért a Btk. 82. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont alkalmazásával 2 évre enyhítette, a bűncselekmény tárgyi súlyára, az elkövetés körülményeire tekintettel azonban nem látott lehetőséget a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére. A II. rendű vádlott részben társtettesként, részben önállóan, 500.000.000,- forint feletti értékre követte el a költségvetési csalás büntettét, így sem a speciális, sem a generális prevenció céljai nem valósulnának meg felfüggesztett szabadságvesztés kiszabásával.

[155] Az 500 napi tétel, végösszegében 5.000.000,- forint pénzbüntetés kiszabását is eltúlzottnak ítélte a másodfokú bíróság, a cselekmény kísérleti szakban maradására figyelemmel, ezért azt 250 napi tételre, az egy napi tétel összegét – figyelemmel a vádlott jövedelmi, vagyoni viszonyaira – 5.000,- forintra enyhítette. A pénzbüntetést meg nem fizetése esetén a Btk. 51. § (2) bekezdése alapján (tekintve, hogy végrehajtandó

szabadságvesztés mellett szabták ki, így végrehajtási fokozatára a szabadságvesztés végrehajtási fokozata az irányadó) börtönben rendelte végrehajtani.

[156] vádlott3 III. rendű vádlott esetében a belső arányosságra is figyelemmel, valamint egyetértve a védővel abban, hogy a III. rendű vádlott kóros elmeállapotát az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során nem értékelte kellően, a szabadságvesztés tartamát 1 év 6 hónapra enyhítette. A Btk. 17. § (2) bekezdésében foglaltak szerint a büntetés korlátlanul enyhíthető, hiszen elmeműködésének kóros állapota korlátozta a vádlottat a bűncselekmény következményeinek felismerésében, illetve abban, hogy e felismerésnek megfelelően cselekedjen.

[157] Ezen túlmenően a kiszabott szabadságvesztést a Btk. 85. § (1) bekezdése alapján, a (2) bekezdésben meghatározottak szerint 3 év próbaidőre felfüggesztette, mert a vádlott büntetlen előéletére és egyéb személyi körülményeire tekintettel alaposan feltehető, hogy a büntetés célja, annak végrehajtása nélkül is elérhető. Erre figyelemmel a III. rendű vádlottal szemben a közügyektől eltiltás kiszabását az ítéltábla mellőzte. A pénzbüntetés napi tételeinek számát és az egy napi tétel összegét esetében is eltúlzottnak ítélte a másodfokú bíróság, ezért azt a rendelkező részben foglaltak szerint (a bűncselekmény tárgyi súlyára és a III. rendű vádlott jövedelmi, vagyoni viszonyaira tekintettel) enyhítette. A pénzbüntetés meg nem fizetése esetére a szabadságvesztésre történő átváltoztatásra vonatkozó rendelkezés a Btk. 51. § (2) bekezdésén alapult.

[158] vádlott4 IV. rendű vádlott vonatkozásában is a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a kiszabott szabadságvesztés tartama eltúlzottan súlyos, ezért azt a Btk. 82. § (1) és (2) bekezdés b) pontja alapján 2 évre enyhítette. A vádlott személyi körülményeire, büntetlen előéletére, megromlott egészségi állapotára és az eltartásra szoruló hozzátartozójáról történő gondoskodásra figyelemmel a Btk. 85. § (1) és (2) bekezdése alapján a kiszabott szabadságvesztés végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette. Erre tekintettel a közügyektől eltiltás kiszabását a IV. rendű vádlottal szemben mellőzte.

[159] vádlott5 V. rendű vádlott vonatkozásában is úgy ítélte meg, hogy a szabadságvesztés tartama eltúlzottan súlyos, ezért szintén a Btk. 82. § (1) és (2) bekezdés b) pontjának alkalmazásával, azt 2 évre enyhítette. A bűncselekmények tárgyi súlyára, az elkövetés körülményeire, továbbá arra is figyelemmel, hogy a vádlott jelenleg hasonló jellegű bűncselekmény elkövetése miatt tölti jogerős szabadságvesztés büntetését, nem látott viszont lehetőséget a végrehajtás felfüggesztésére.

[160] vádlott5 V. rendű vádlott jelen ügyben nem volt előzetes fogvatartásban, a Gyulai Törvényszék 13.B.382/2017/169. számú ítéletében a vele szemben kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte a vádlott által 2016. február 16. napjától 2016. június 16. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt. Ezért jelen ügyben beszámításnak nem volt helye, így az előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámítására vonatkozó ítéleti rendelkezést a másodfokú bíróság mellőzte.

[161] vádlott6 VI. rendű és vádlott7 VII. rendű vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát a másodfokú bíróság enyhének ítélte, figyelemmel arra, hogy a VI. rendű és VII. rendű vádlottak kezdeményezésére követte el vádlott5 V. rendű vádlott a terhére rótt bűncselekményeket, tovább arra is, hogy a vádbeli időben a VI. rendű és VII. rendű vádlottak ugyanilyen jellegű bűncselekményeket követtek el, amely miatt velük szemben jogerősen szabadságvesztés büntetés kiszabására került sor. Ezért az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatva, a VI. rendű és VII. rendű vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát a másodfokú bíróság 3 évre súlyosította. Ezzel összefüggésben a felhívott enyhítő

körülményekre, különösen a jelentős időmúlásra tekintettel nem ítélte szükségesnek az ítéltábla a büntetési tétel alsó határát elérő tartamú szabadságvesztés kiszabását, így vádlott6 VI. rendű és vádlott7 VII. rendű vádlottak vonatkozásában a Btk. 82. § (1) és (2) bekezdés b) pont alkalmazásával szabta ki a büntetést.

[162] vádlott6 VI. rendű vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést a Btk. 51. § (2) bekezdésében foglaltak alapján (tekintve, hogy végrehajtandó szabadságvesztés mellett került kiszabásra, ezért végrehajtási fokozatára a szabadságvesztés végrehajtási fokozata az irányadó) börtönben rendelte végrehajtani.

[163] vádlott7 VII. rendű vádlott vagyoni viszonyaira és arra is tekintettel, hogy jelenleg jogerős szabadságvesztés büntetését tölti, a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a pénzbüntetés kiszabásának a Btk. 50. § (2) bekezdésében meghatározott törvényi feltételei nem állnak fenn, ezért a VII. rendű vádlottal szemben a pénzbüntetés kiszabását mellőzte.

[164] Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az eljárás során lefoglalt nyomdagépre vagyonekobjzást rendelt el. Az cég1... Kft. nem a bűncselekmény elkövetése során szerezte meg a nyomdagép neve digitális nyomdagépet és annak tartozékait, így nem bűncselekmény elkövetéséből ered ez a vagyon.

[165] A bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyon viszont a 164.800.000,- forint támogatási előleg, amelyet az cég1... Kft.-nek utaltak. Ezért a másodfokú bíróság a nyomdagép és tartozékai erejéig elrendelt vagyonekobjzást mellőzte és az cég1... Kft.-vel szemben 164.800.000,- forintra vagyonekobjzást rendelt el a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja alapján. A nyomdagép és tartozékai lefoglalását a Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja alapján megszüntette és azt a Be. 321. § (1) bekezdés alapján az cég1... Kft., mint tulajdonos részére kiadni rendelte. Ugyanakkor a Be. 323. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésre tekintettel a kiadandó dolgot a vagyonekobjzás biztosítására visszatartotta.

[166] A fent kifejtettek alapján a másodfokú bíróság kizárólag vádlott2 II. rendű, vádlott3 III. rendű, vádlott4 IV. rendű és vádlott5 V. rendű vádlottak vonatkozásában a kiszabott büntetés enyhítése, míg vádlott6 VI. rendű és vádlott7 VII. rendű vádlottak vonatkozásában a kiszabott büntetés súlyosítása érdekében előterjesztett fellebbezéseket ítélte alaposnak, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét, azt hivatalból is felülbírálvá, a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[167] Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság nem a törvény szövegének megfelelően rendelkezett a vádlottak feltételes szabadságra bocsátásával kapcsolatosan, ezért azt a Btk. 38. § (1) és (2) bekezdésében írtak szerint helyesbítette.

[168] Ugyancsak észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság a Be. 451. § (2) bekezdés d) pontjában írtak ellenére elmulasztotta feltüntetni ítélete meghozatalának idejét, ezért azt pótolta.

[169] Szükségtelenül rögzítette az elsőfokú bíróság a vádlottak telefonos elérhetőségére vonatkozó adatait, ezért azt a Be. 561. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltak alapján mellőzte.

[170] A Be. 561. § (2) bekezdés b) pontjára figyelemmel vádlott2 II. rendű vádlott anyjának nevét, vádlott7 VII. rendű vádlott tényleges tartózkodási helyét megállapította.

[171] A fellebbezési eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be. 613. § (1) és (2) bekezdésén alapult.

[172] Az ítélet ellen a Be. 615. § (1) bekezdése értelmében fellebbezésnek helye nincs.

Szeged, 2021. november 2.

dr. Joó Attila s. k.
k.

dr. Katona Dorottya s. k.

dr. Kiss Dániel s.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.III.355/2020/41. számú ítélete és a Gyulai Törvényszék 2.B.160/2018/144. számú ítéletének jelen ítélettel meg nem változtatott vádlott2 II. rendű, vádlott3 III. rendű, vádlott4 IV. rendű, vádlott5 V. rendű, vádlott6 VI. rendű és vádlott7 VII. rendű vádlottakra vonatkozó része jogerős és fel nem függesztett részében végrehajtható.

A jogerőre emelkedés időpontja 2021. november 2.

Szeged, 2021. november 2.

dr. Joó Attila s. k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: